

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 32. Residentiæ fautores a Cardinale Mantuano sedati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

Sæc. XVI.
A.C. 1562.

„rationes, quæ ad id adducebantur,
„eo confessu indignæ viderentur, pro-
„inde ab illis ipsis magis confirmor in
„contraria sententia, quæ validissima,
„atque sanctissima est, pro qua etiam
„mori minime dubitarem: illius quo-
„que argumenti memoriam sæpius re-
„voco ob ingentia commoda, quæ in
„eo animadverto, atque impatienter
„opto, ut res a Synodo definiatur,
„quatenus sic inciperent palam conspici
„fructus, quos ab eo sacrosancto con-
„ventu Christiana Respublica sibi pol-
„licebatur.

§. XXXI.

*Rossanensis Episcopus huic sententiæ
obluctatus.*

Pallav. c. 1.
num. 3.

Verum Castanea Rossanensis Episco-
pus, qui adversam propugnabat
sententiam, acriter de quibusdam que-
rebatur, qui hanc quæstionem de resi-
dentia, perinde acsi maximi momenti
esset, agitari continuo petebant, omnes
igitur hanc legem esse juris divini asse-
rentes, ut id non modo gravibus ver-
bis, sed & solidis rationibus compro-
batum redderent, provocabat.

§. XXXII.

*Residentie fautores a Cardinale Man-
tuano sedati.*

Cum

Cum Mantuanus Cardinalis hac alter-
 catione contendendum animos vehe-
 mentius accendi pertimesceret, Patres
 interpellans hæc effatus est: „Mirum
 „mihi videtur, quod materiam a præ-
 „senti disputatione prorsus alienam in
 „medium adducere velitis: nihilomi-
 „nus ego, & Socii mei vobis promitti-
 „mus, quod de ea agendum sit, quan-
 „do de Sacramento Ordinis examen
 „instituetur.„ Hac quidem sponsione
 non omnes contenti erant Patres;
 Præfulum enim plures illum temerita-
 tis infimulabant, spargebantque, quod
 Cardinalis Mantuanus communi Lega-
 torum nomine pollicitus esset id, quod
 tamen nondum inter eos conventum
 erat: quinimo divulgabant nonnulli,
 quod ullum circa hanc quæstionem de-
 cretum fieri, Pontifex omnino recusa-
 ret: quapropter Mantuanus, ut sese
 purgaret, plures literas Romam per-
 scribere cogebatur, ex acceptis tamen
 responsis sat aperte cognoscebat, quod
 Papa hoc Mantuani consilium, ut spar-
 gebatur, minus respueret, imo saltem
 tacite ejus sponsionem approbaret.

Interea Synodi Patres in hac con-
 gregatione articulorum, qui fuerant
 propositi, examine distenti contende-
 bant, ex hisce quinque articulis de pri-
 mo nullam esse faciendam mentionem,

Sæcul. XVI.
 A.C. 1562.

Pallav. l. 6.

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

eo quod hic jamjam Constantiæ fuisset discussus. Verum Quinqueecclesiensis Episcopus opposuit, quod multa post hujus Synodi decisionem ab hæreticis, cum hi ad objectiones illis propositas responderent circa hanc quæstionem fuissent innovata, ac proin consultum videretur, si rursus hoc argumentum pertractaretur, ut Ecclesiæ doctrina adhuc magis solide stabiliretur. Assensere etiam Galli, affirmantes, id ad Catholicos in fide firmandos plurimum conferre: verum Synodi Patres ad agendam hanc quæstionem potissimum ea ex ratione adigebantur, quod hi articuli a Carolo V. Cæsare ad Synodum sub Julio III. celebratam, ut Germanis satisfaceret, transmissi fuerint, & tunc illius Concilii Patres, ut discuterentur, consensissent: eapropter sancitum, ut hi quinque articuli, nullo excepto, examini subjicerentur.

§. XXXIII.

Carolus Vicecomes variis mandatis instructus, ac Tridentum a Papa decretus.

*Pallav. l. 16.
c. II. n. 9.
Es sep.
Lett. anecdot. ou mem.
hist. du*

His interea gestis Carolus Vicecomes Vintomeliensis Episcopus a summo Pontifice, cui sanguine junctus erat, Roma Tridentum tanquam Sedis Apostolicæ Nuntius, ac secretioris consilii Mini-